

[Undervisningsministeren.]

deres børn bliver sendt i denne skole, netop ud fra den betragtning, at en privatskole må have ret til at være en særpræget skole — og vi må her i landet have så megen respekt for forældrene, at de får ret til at afgøre, i hvilken skole de vil sende deres børn. Det er hele idégrundlaget for privatskolernes tilstedeværelse. Det ville man rokke ved, hvis man gjorde det obligatorisk for en privatskole at tage mod alle børn, også sådanne, hvis forældre var imod skolens idégrundlag. Jeg tror derfor ikke, at den stilling, det konservative folkeparti indtager, vil møde tilslutning, heller ikke inden for private skolekredse.

Jeg har så kun en enkelt bemærkning endnu. Nu har vi ordnet tilskudsreglerne for en række skoler på alle de områder, som berøres dels af lønningsloven, dels af skolelovens gennemførelse; der er tilbage nogle private eksamenskursus, som vi også har opmærksomheden henvendt på, og vi må tage dette spørgsmål op til overvejelse, når de øvrige tilskudsordninger nu er gennemført.

Jeg takker for tilslutningen fra udvalgenes flertal og kan anbefale, at man stemmer for de af disse tiltrådte ændringsforslag.

K. B. Andersen: Jeg skal blot gøre den bemærkning til det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen, at formodningen om, hvad de konservative ville søge at motivere deres på forhånd fastlagte standpunkt med, viste sig at være rigtig. Man er så nødt til at følge det standpunkt, man tog ved skolelovens behandling i fjor. Det vil altså åbenbart sige — hvis jeg skulle have misforstået det, vil jeg gerne have det klaret — at så længe denne skolelov gælder, og det vil jeg håbe den gør i adskillige år, vil man efter den nu fastlagte linje ikke yde økonomisk tilskud til private skoler. Det er dog et ganske interessant standpunkt, og det var det, der blev givet udtryk for før. Det er blevet slået fast ved mange lejligheder, at de private skoler har mange venner i denne sal, men nu ved vi altså efter debatten i dag, at de også har mange hårde modstandere. Vi kender også forklaringen. Det ærede medlem sagde, at man ikke ville være med til at forlænge de

små skolers dødskamp. Der fik vi den endelige og helt klare motivering for den stilling, partiet har taget i denne sag.

Ellen Strange Petersen: Jeg synes lige, jeg vil påtale den fordrejning af min udtalelse, som det ærede medlem hr. K. B. Andersen kom med. Jeg har ikke talt om, at jeg ikke ville være med til at forlænge de små skolers dødskamp; tværtimod har jeg understreget, at uanset hvor gunstige man gjorde tilskuddene til den private skole, ændrede man ikke strukturen for disse skolers eksistens, og vi ønsker at markere vor holdning over for denne skolestruktur.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen efterlyste en erklæring om, hvordan vi ville forholde os ud i fremtiden. Jeg vil gerne fremhæve, at man vel hverken kan binde sig til at gå imod eller følge skoleloven de næste 100 år, men jeg håber inderligt, at det skal lykkes at få den ændret inden alt for forfærdelig lang tid. Meget tyder på, at det bliver nødvendigt at tage den op til revision, inden der er gået mange år.

(Kort bemærkning).

K. B. Andersen: Jeg takker for oplysningen om, at man ikke vil fastlægge sit standpunkt for al fremtid.

Jeg beklager, hvis jeg har gengivet det ærede medlem fru Ellen Strange Petersens udtalelse forkert, da hun talte om overgang til undergang og om de små skolers døds-kamp. Jeg forstår nu, at man gerne vil være med til det, man i det konservative folkeparti kalder at forlænge de små skolers døds-kamp. Det er ikke det, vi andre vil; vi vil give dem eksistensvilkår. Jeg indrømmer imidlertid, at den sultekur, det ærede medlem vil sætte dem på, ville føre til en døds-kamp. Men vi hindrer det jo, så det går.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om statstilskud til private eksamensberettigede realskoler uden for København, Frederiksberg og Gentofte.